Recensie: BeatleStory ***1/2

Theater Elckerlyc Antwerpen
zaterdag 4 april 2026

foto © SHOW-TIME.be

Recensie:
Het Italiaanse BeatleStory toonde in theater Elckerlyc wat een straffe catalogus aan nummers The Beatles wel hebben. Kwam de show wat schools op gang, dan werd het na verloop van tijd een groot meezingfeest met de allergrootste hits die de band ons heeft nagelaten.

De kwisvragen die geprojecteerd werden voor de show van BeatleStory begon, had er wellicht ook mee te maken én het feit dat de vier muzikanten in zwarte broek, wit hemd, zwarte gilet en zwarte das optraden alsof ze hun schooluniformen aanhadden, waarom het optreden in het begin wat schools aanvoelde. Zeker, het is leuk om te weten dat de werktitel van Yesterday 'Scrambled eggs' was en dat het nummer van The Beatles dat het meest gestreamd wordt op Spotify 'Here comes the sun' is, maar het zorgde niet meteen voor een losse sfeer in de zaal.
Openen deed de band met Love me do, gevolgd door Please Please me en All my loving dat al meteen stevig in de handen werd meegeklapt en de toeschouwers ook mochten zelf zingen. The BeatleStory ging met ons op reis door de jaren '60. Aangekomen in 1964 kregen we I wanna hold your hand en She loves you op ons bord aangeboden. In de visuals zagen we de Beatlemania met een extatisch vooral vrouwelijk publiek dat de tijd van hun leven meemaakte. A hard day's night klonk wat gecrispeerd in de hoogte, en sommige songs leken eerder in fonetisch Engels gezongen te worden. Maar dat kon de pret niet bederven van de toeschouwers die genoten van deze trip down memory lane.
Aan publieksinteractie geen gebrek. Zo mocht het een stuk van Can't buy me love zelf voor hun rekening nemen. Help!, de titeltrack van de tweede film van The Beatles mocht ook niet ontbreken in het eerste deel net als Yesterday uiteraard dat solo op akoestische gitaar gespeeld werd terwijl een orgeltje op tape meeliep. Ook later zouden we ontdekken dat sommige instrumenten zoals de strijkers tijdens I'm the walrus meeliepen maar niet live te horen waren.
Via Taxman en Paperback writer kwamen we bij Drive my car, Michelle en een stevig meegeklapt en -gezongen Twist and shout waarbij de toeschouwers uitgenodigd werden om recht te staan. Met Day tripper eindigde het eerste deel in 1966.
In het tweede kwamen we in de flower power en de psychedelische periode van The Beatles aan. Openen deed BeatleStory met Magical Mystery Tour en een stevig meegezwaaid All you need is love. De blokfluit uit The fool on the hill kwam uit een doosje terwijl het ritme verder meer dan aardig meegeklapt werd.
Een van de muzikale hoogtepunten uit het tweede deel was ongetwijfeld While My Guitar Gently Weeps

Dit artikel en zijn foto zijn auteursrechtelijk beschermd.
Herdistributie zonder schriftelijk akkoord is verboden.
This article and its picture are copyrighted.
No redistribution allowed.

waarin de lead gitaar origineel bespeeld werd door Eric Clapton. Die kon er niet bij zijn in Antwerpen, maar de muzikant van BeatleStory bracht het er zeker niet verkeerd van af.
Ambiancehoogtepunten te over noteren we verder zoals een stevig meegezongen en -geklapt Ob-La-Di, Ob-La-Da uit 1968, Come together terwijl de ledlichtjes van de zaal aangestoken werden en de smartphonelichtjes om Across the universe van bijkomende sfeer te voorzien. Let it be werd stevig meegezongen en als toegift koos BeatleStory voor Free as a bird uit de nineties om met een knaller sloot het af: Hey Jude waarvan de nana-partij luidkeels werd meegezongen. Het moet gezegd, met zo'n 35 nummers in de setlist die allemaal niet zo lang duren zat de vaart er stevig in van deze prima coverband die werkelijk een fabuleuze tribute show neerzette.
< Bert Hertogs >

Dit artikel en zijn foto zijn auteursrechtelijk beschermd.
Herdistributie zonder schriftelijk akkoord is verboden.
This article and its picture are copyrighted.
No redistribution allowed.